

Newroz'unuz kutlu olsun! Newroza we pîroz be!

Özgürlüğün, barışın ve direnişin sembolü Newroz Bayramı her yıl milyonlarca insan tarafından kutlanılmaktadır. Newroz, yeni bir gündür. Newroz, yeni bir başlangıçtır. Newroz, zulme karşı emekçilerin direnişidir.

Mezopotamya'nın bu kadim mitolojik öyküsü biliniyor. Efsaneye göre, kuşaktan kuşağa anlatıldığına göre, Newroz; Demirci Kawa'nın zalim Dehak'ın zulmüne karşı ezilenlerin zaferini kazandığı gündür. Kürt mitolojisindeki Kawa efsanesine göre, Kürtler günümüzden (2007) 2500-2600 yıl öncesinde Zuhak (bazı kaynaklara göre Dehak)adında Asurlu çok ama çok zalim bir kralın altında yaşayan Kawa adında birdemirci vardı. Bu kral tam bir

canavardı ve efsaneye göre her iki omuzunda da birer yılan bulunuyordu. Her gün bu iki yılanı beslemek için Kürtlerden iki kişiyi sarayına kurban olarak getirtip aşılarına bu iki çocuğu öldürtüp beyinlerini yılanlarına yemek olarak verdiriyordu. Aynı zamanda bu canavar kral ilkbaharın gelmesini engelliyordu. En sonunda bu zulümden bıkan ve bir şeyler yapmak isteyen Armayel ve Garmayel adlı iki kişi kralın sarayına mutfağa aşçı olarak girmeyi başarlardı ve Kralın yılanlarını beslemek için beyinleri alınarak öldürülen çocuklardan sadece birini öldürüp diğerinin gizlice saraydan kaçmasına yardımcı olurlardı. Böylece ellerindeki bir insan beyni ile kestikleri bir koyunun beynini karıştırarak yılanlara vererek her gün bir çocuğun kurtulmasını sağlamış olurlardı. İşte bu kaçan kişilerin Kürtlerin ataları olduğu inanılır ve bu kaçan çocuklar Kawa adlı demirci tarafından gizlice eğitilerek bir ordu haline

getirilirdi. Böylece Kawa'nın liderliğindeki bu ordu bir 20 Mart günü zalim kralın sarayına yürüyüşe geçerek ve Kawa kralı çekici darbeleri ile öldürmeyi başardı. Kawa etrafındaki tüm tepelerde ateşler yakarak ve yanındakilerle birlikte bu zaferi kutladılar. Böylece Kürt halkı zalim kraldan kurtulmuş olur ve ertesi gün ilkbahar gelmiş olur. Dehak ve Demirci Kawa çevresinde şekillenen efsanede; bin yıl gibi uzun bir süre halkı zulüm altında inim inim ineten Dehak'a karşı Demirci Kawa'nın başkaldırısını ve yeni günün başlangıcı olan Newroz'da ateşler yakılarak Dehak'ın devrildiğinin müjdelenmesidir. İşte o günden bu güne ateş ve Newroz Kürtlerin yaşamında önemli bir yer tutar. Artık ateş vıcır vıcır, zaferin müjdecisidir, iyinin koruyucusudur, bağımsızlıktır. Yüzyıllar boyunca bu coğrafyada yaşayan diğer halklar tarafından sürekli horlanan, baskıya maruz bırakılan,

kimliği ve diğer tüm hakları görmezlikten gelinen Kürtler elbette, her Newroz'da daha adil bir hayat, daha onurlu bir gelecek için ve barışa olan özlemini ateşler yakarak dile getireceklerdir. Ve bu mitosu canlı ve diri tutmaya çalışacaklardır, bu aynı zamanda umudun da diri tutulmasıdır. Kürtler bu masum ve haklı isteklerini dilendirdikçe, kendi geleneğe ve kültürlerini sahiplendikçe mevcut iktidarlar bunu engellemeye çalışacaklardır. Bu yönü ile Newroz, Mezopotamya ve Ortadoğu halklarının zengin kültürlerinin aynı günde buluştuğu, halkların kardeşleştiği, ortak değerler etrafında birleştiği gündür. Newroz'un birlerce yıl varlığını korumasının nedeni de budur. Newroz'un hepimiz için yeni bir hayatın başlangıcı olması dileğiyle.

“İsviçreli ailelerin başka kültürleri ve yaşam tarzlarını tanımaları bir zenginliktir”

Yaptığınız işi kısaca tanıtabilir misiniz?

Çalışan ve ihtiyacı olan ailelerin çocuklarının bakımı ve refakatini üstlenecek ailelerin bir birleriyle ilişkisini sağlama, çocukların eğitimlerinde anne ve babalara yardımcı olacak bilgi donanımını sağlama amacıyla faaliyet gösteren ve Pro Juventute tarafından desteklenen danışma kurumuyuz.

Sayın Kistler, İsviçre'de çalışan anne ve babalar düşünülürken çocuk bakım yerlerinin ve yuvalarının yeterli sayıda olduğunu söylemek mümkün müdür?

Genel olarak bir eksiklikten söz edilebilir. Konfederasyon yeni çocuk yuvalarının ve bakım yerlerinin açılması ve sayının artırılması için yeni projeleri yürürlüğe koyma çabası gösteriyor ve ekonomik olarak da destekliyor. Aynı ihtiyaç evde çocuk bakımı yapan bayanlar için de geçerli. Burada Kanton Glarus'ta örneğin kreşlerde yer bulama sorunu yaşıyor, bunun için de sıra bekleyenlerden oluşan listeler hazırlanıyor. Evde çocuk bakımı yapan ailelerde bir tikanlık söz konusu değil yani sıra sıkıntısı yok.

Çocuklarını yalnız büyütme zorunda olan ve aynı zamanda çalışan anne ve babalarda durum nedir? Ve bu sorun genelde nasıl çözülüyor? Çalıştıkları halde yeterli derecede gelire sahip olmayan aileler bakım masraflarını nasıl karşılıyorlar?

Diğer zorlukların yanında, özellikle

çocuklarının bakımını yalnız üstlenen annelerin ve babaların ayrıca zorlukları da var. Eğer kişi vardiya ya da hafta sonları çalışıyorsa çocuklarının bakımını üstlenecek yer bulması oldukça problemli. Örneğin sabah 5'te işe giden ebeveynlerin o saate çocuklarını bırakacak açık yer bulma imkanları yok ve çocuklar açısından da sabahın 5'inde kalkmış olmak oldukça zor bir durum.

Çocukların kreş ve yuva masrafları farklılık gösteriyor ve çalışan ailenin veya şahısın gelir durumuna göre derecelendirilmiş durumda. Gelir durumunun bildirilmesinden sonra, belirlenen tarif standartları içerisinde de ödemeler yapılıyor. Dar geliri olarak kabul edilen ailelere en düşük tarif uygulanırken, gelir düzeyi iyi olanlar, belediyeler ve kantonlar ve sosyal yardım kuruluşları yaptıkları katkılarla ödeme desteğine yardımcı olurlar.

Mesleki tecrübenizi göz önüne aldığınızda yerli ve göçmen aileler arasındaki çocuk bakımından kaynaklı ilişkileri nasıl değerlendiriyorsunuz? Karşılıklı ön yargılardan bahsetmek mümkün mü?

Özellikle evde çocuk bakımının yapıldığı 'günlük anne' olarak adlandırılan yerlerde kreşlerden biraz farklı olarak sorunlarla karşılaşmak mümkün. Çocuklarının günlük refakatini İsviçreli aileler tarafından sağlanan göçmenler arasında yer yer çekinceye dayalı düşünce ve duyguların ortaya çıktığı durumlar mevcut. Çocukların kendi kültürlerini kaybedeceği korkusu bazı durumlarda ortaya çıkarken, aileler bir birlerine rakip

görülebilecek durum içerisine girebiliyorlar. İsviçreli aileler arasında da farklı milliyetlerden çocukların bakımını ve refakatini üstlenmede sorunlar yaşanabiliyor ve her aile de bunu istemiyor. Bu ilişkinin karşılıklı kültürlerin bir birini tanıması için bir olanak sunduğu söylenebilir. İsviçreli ailelerin başka kültürleri ve yaşam tarzlarını tanımları bir zenginliktir aslında. Göçmenler açısından da topluma uyum sürecine katkıda bulunacak ön yargıların kırılması sağlayan bir olanak sunabilir. Karşılıklı ön yargıların kırılması kuşkusuz isteğe ve bir birini daha iyi tanımayla bağlı bir durum olarak karşımıza çıkıyor. Bu olanakların artırılması ve çaba gösterilmesi ileri atılmış bir olma özelliği taşıyor. İçine kapanık olarak yaşam eğilimi ise birlikte yaşamı istediğini ve çabasını zoraştırmaktan ileri götürmüyor.

Çocuk eğitimi göz önüne alındığında yerli ve göçmen ailelerde önemli bir farklılık ortaya çıkıyor mu?

Göçmenler arasında da yaygın olarak kabul gören tarz, ailenin eğitim ve bilgi düzeyine bağlı olmak suretiyle ortalama olarak İsviçre ile çalışan bir çizgide. Dini vecibelerin kesin kurallarına bağlı olarak yerine getirildiği ailelerde erkek çocukların kız çocuklarına nazaran ayrıcalıklı olarak öne çıkarıldığı durumlarla karşılaştığımız oldu. 20 yıl öncesinin İsviçre'sinde de benzer durumlar söz konusuydu.

Çocuklarının bakım sorunları bulunan okuyucularımız www.tagesfamilien.ch internet adresinden detaylı bilgi edinebilirler. (arkadaş)

Çalışan anne ve babaların en önemli sorunlardan biri, okul öncesi ya da okul çağındaki çocukların bakımı sorunudur. Aile içi çözümlerde genelde vardiya iş sistemi tercih edilirken, çalışma koşulları buna uymayan ebeveynler ise dış çözüm yollarına başvurmuşlardır. Kreşlerin, ailenin işte olduğu zamanlarda çocuğun bakımı için bir olanak olduğu bilinmektedir. Ancak özellikle büyük şehirlerde yer yer de diğer yerleşim alanlarına da yansıyan yetersiz kreş sayısı, çalışan anne ve babaların önüne problem olarak çıkmaktadır. Alternatif ise evlerinde günlük olarak çocuk bakımını üstlenen aileler olmaktadır. Bu konuyla ilgili olarak görüşlerini aldığımız çocuk eğitimi uzmanı ve pedagoğ Melani Kistler, gazetemizin sorularını yanıtladı.

Paskalya (Ostern)

İsa'nın dirilişini dile getiren paskalya, Hıristiyanlık'tın en büyük bayramı sayılır. Paskalya Günü, ilkbahar gün dönümünün yaşandığı 21 Mart'ta dolunayın görülmesinden sonraki ilk pazar gündür. Paskalya yumurtası ve paskalya tavşanı ilkbahar bayramının geleneksel sembolik yiyecekleridir ve doğurganlığı, bereketi sembolize eder. Renkli paskalya yumurtalarının yenmesi ve hediye edilmesi de bayramın geleneklerinden. Çocuklar için renkli paskalya yumurtalarıyla oynanan pek çok oyun çeşidi vardır.

Paskalya yumurtalarının boyanması Slovak kökenli Avrupa ülkelerinde başlı başına bir sanattır. Yumurtaların boyanmasında kullanılan renklerin değişik anlamları vardır. Örneğin: Kırmızı İsa'nın ölümünü, Sari bilgelige olan isteği, Beyaz saflığı, Yeşil gençliği ve masumluğu, Turuncu gücü, sürekliliği ve hırsı sembolize eder.

LEBARA MOBILE

sunar SC Gençlik

eğlendiriyor!

Mustafa Özarslan GRUP ÇİĞ

Grup Delikan | DJ Barış | DJ Akri Junior

Cuma 21.03.08 (Karfreitag)

Saat 18.00 – 04.00

Burcu Düğün Salonu (Allschwil)

LEBARA MOBILE

Club Can Erzincan

Melodie

ALIMA SUPERMARKT

HAS - SOFRA

www.scgenclik.ch

Info: +4179 346 05 06 | +4176 511 43 03 | +4176 392 16 48

Restaurant *Körner-Stube*

IM KÖRBLI

NEU AM ABEND

Murat Ustanın Özel sosuyla

SEPETTE PİLİÇ

- Türk
- İsviçre
- Fransız
- İtalyan Mutfağını

Gelin bizde deneyin

30 ila 60 kişilik ÖZEL PARTİLER

YENİ

Her türlü **PİZZA** ürünleri Yapılır

Körner Stube

Köchlistrasse 35

8004 Zürich

Rezervasyon için:

044 / 241 45 60

078 / 734 77 98